

k soudu 5. prosince 1925, tedy před prvním stíhacím úkonem, soudem proti stěžovateli předsevzatým, uvedeno, že stroj a 22 koleček, ku kterýmžto věcem se skutek stěžovatelův vztahoval, byly (u Adolfa G-a) zabaveny a závodu K. (vlastníku jich) vráceny. Arciť jest při tom uvedeno dále, že dvě kolečka scházejí; že některé součástky stroje scházely, (v době spáchání souzeného skutku). Řádné přihlížení k oné části trestního oznámení mohlo proto vésti k závěru, že škoda souzeným skutkem nastavší byla napravena ještě před zahájením soudního řízení proti stěžovateli. Tomuto pak není na újmu, že se tak stalo bez jeho přičinění. Podle judikatury, nyní ustálené, stačí, stala-li se náhrada pachatelem až do vnesení rozsudku, a pachateli, pokud se týče tomu kterému z více pachatelů nelze vytknouti, že tak neučinil ani po zahájení trestního řízení, když náhrada byla s jeho strany nemožnou, protože se stala již bez jeho přičinění. Náhrada škody není — a tomu svědčí též omezení této podmínky na určité druhy trestných činů — jenom příznakem účinné lítosti, nýbrž a to spíše prostředkem k odčinění újmy jiné osobě skutkem nastavší a, není-li již tu oné újmy, není třeba ani použití onoho prostředku, jehož předpokladem má býti náprava na zdráhajícím se pachateli vynucena. Neúplnost výroku nalézacího soudu, která nastala obzvláště opomenutím oné části trestního oznámení, dotýká se — jak z hořejších úvah vyplývá — skutečností rozhodných a činí rozsudek zmatečným podle čís. 5 §u 281 tr. ř., takže jest za podmínek §u 5 zákona čís. 3 ř. zák. z roku 1878 již v zasedání neveřejném uznati, jak se stalo. Tím odpadá nutnost zabývati se ostatními vývody stížnosti, k nimž buď podotknuto jen, že není tu dostatečného podkladu k úvahám o zmatku čís. 9 písm. a) §u 281 tr. ř., protože se v rozsudku nedostává přesných, jasných zjištění, zda jde v souzeném skutku stěžovatelově o pouhé nezabránění trestného skutku spoluobžalovaného W-a neb o pozitivní činnosti přenechání (odevzdání) nálezu tomuto obžalovanému, a zda jednal stěžovatel v tomto případě v úmyslu, by vybavil věc z dosahu případného postihu vlastníka nálezu. K současnému zrušení rozsudku podle §u 290 tr. ř. i ohledně spoluobžalovaného W-a není příčiny; rozsudek zjišťuje, že prodal nalezené věci za 400 Kč a není poukazu na to, že neměl v době vnesení rozsudku z přestupku již žádného užítku v rukou.

Čís. 2719.

Porušení předpisu §u 328 tr. ř. hlasováním lístky nezakládá zmatek a není důvodem opravovacího řízení podle §u 331 tr. ř.

(Rozh. ze dne 29. března 1927, Zm II 111/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto porotního soudu v Novém Jičíně ze dne 18. února 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem žhářství podle §u 166, 167 písm. c) tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje jedině zmatek podle §u 344 čís. 4 tr. ř. proto, poněvadž nebyla přečtena při hlavním přelíčení, když byl předčítán výrok porotců, tamže pod podpisy připojená poznámka »hlasováno lístky«, čímž prý byl porušen předpis §u 330 tr. ř. Připustiti dlužno, že hlasování lístky odporuje předpisům §u 328 tr. ř., avšak porušení těchto předpisů není pod sankcí zmatečnosti a nemůže též býti učiněno předmětem řízení opravovacího podle §u 331 tr. ř. Nedostatku tomu by se dalo nejvýše čeliti použitím ustanovení §u 329 tr. ř., avšak ani nepoužití těchto ustanovení není pod neplatností. Co z výroku porotců pod neplatností má býti čteno, ustanovuje § 330 tr. ř.; musí totiž býti čteny u přítomnosti všech porotců otázky jim dané a po jedné každé ihned výrok porotců k ní připsaný. Těmto náležitostem však, jak sama stížnost připouští, bylo vyhověno a není tudíž nepřečtením oné poznámky řečený zmatek dán a neprovádí proto stížnost žádný ze zmatečných důvodů § 344 čís. 1—12 tr. ř. po zákonu. I bylo proto zmateční stížnost obžalovaného jako ne po zákonu, tedy jako vůbec neprovedenou podle §u 4 čís. 1 a § 1 čís. 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 zavrhnouti ihned v zasedání neveřejném.

Čís. 2720.

»Haněti« ve smyslu § 491 tr. zák. lze určitou osobu nebo úřad nejen výslovným jmenováním, nýbrž i zakrytým způsobem. Urážka armády (článek V zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 8 ř. zák. z roku 1863) spojením útoku proti armádě vůbec s kritikou československé armády.

V subjektivním směru se nevyžaduje úmysl urážeti, stačí vědomí pachatelovo, že poškozujíc cizí čest (že viní z opovržlivých vlastností, neuváděje určitých okolností).

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.

Skutková podstata zločinu podle § 15 čís. 3 zákona nevyžaduje, by úmysl pachatelův čelil přímo k bezprávnému účinku, nýbrž stačí jeho vědomí o významu a dosahu použitých slov; není třeba, by se účinek podněcování projevil neklidem nebo výtržnostmi, nýbrž stačí vyvinutí činnosti, způsobilé, by se v myslích posluchačů vytvořil duševní stav náchylný k budoucímu poškození právních statků zákonem chráněných.

Ani výklad ani provádění programu strany nesmí se dít způsobem zakládajícím trestný čin.

Hmotněprávní zmatky lze prováděti při veřejném zrušovacím roku.

(Rozh. ze dne 31. března 1927, Zm I 717/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Čes. Budějovicích ze dne 19. října 1926, jímž byla obžalovaná podle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostěna z obžaloby pro zločin výzvy k trestným činům podle §u 15 čís. 3 zákona na ochranu republiky ze dne 19. břez-